

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Aus dem Kinderleben

Strackerjan, Ludwig

Oldenburg, 1851

Landesbibliothek Oldenburg

Shelf Mark: SPR VIII 385

Mein Hausstand.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-902442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-902442)

Gedächtnißübungen.

Mein Hausstand.

As ik 'n lütje Dären was,
Kleid ik in de Asche.
As ik 'n bäten danniger was,
Kreeg ik 'n bunte Tasche.

As ik 'n bäten danniger was,
Wull ik oof 'n Hohn hebben.
Wull'n alle Lü oof weten,
Wo dat Hohn schull heten.
Tütütü heet mien Hohn.

As ik 'n bäten danniger was
Wull ik oof 'n Pährd hebben.
Wull'n alle Lü oof weten,
Wo dat Pährd schull heten.
Hawerstährt heet mien Pährd,
Tütütü heet mien Hohn.

As ik 'n bāten danniger was,
 Wull ik ook 'n Maagd hebben,
 Wull'n alle Lü ook weten,
 Wo de Maagd schull heten.
 Unverzaagt heet miene Maagd,
 Hawerstāhrt heet mien Pāhrt,
 Tütütü heet mien Hohn.

As ik 'n bāten danniger was,
 Wull ik ook 'n Knecht hebben.
 Wull'n alle Lü ook weten,
 Wo de Knecht schull heten.
 Hebberecht heet mien Knecht,
 Unverzaagt heet mien Maagd,
 Hawerstāhrt heet mien Pāhrt,
 Tütütü heet mien Hohn.

As ik 'n bāten danniger was,
 Wull ik ook 'n Mann hebben.
 Wull'n alle Lü ook weten,
 Wo de Mann schull heten.
 Jan mit de Kann heet mien Mann,
 Hebberecht heet mien Knecht,
 Unverzaagt heet mien Maagd,
 Hawerstāhrt heet mien Pāhrt,
 Tütütü heet mien Hohn.

As ik 'n bāten danniger was,
 Wull ik ook 'n Kind hebben,
 Wull'n alle Lü ook weten,
 Wo mien Kind schull heten.

Kiek in 'n Wind heet mien Kind,
 Jan mit de Kann heet mien Mann,
 Hebberecht heet mien Knecht,
 Unverzaagt heet mien Maagd,
 Hawerstährt heet mien Pährd,
 Tütütü heet mien Hohn.

So düster, düster wurd et.

As ik hen na'r Karke gunk,
 Do fund ik 'n lütjen Grotten,
 Un alle Lüde fraagden mi,
 Wat ik daarmit wull dohn,
 Daar will ik mi een Swien for kopen,
 Dat Swien wull nig na Huus,
 So düster, düster wurd et.

Un as ik 'n bäten fudder kam,
 Begägnat mi 'n lütjen Hund.
 De Hund de wull dat Swien nig biten,
 Dat Swien wull nig na Huse gahn,
 So düster, düster wurd et.

Un as ik 'n bäten fudder kam,
 Begägnat mi een Knüppel.
 De Knüppel wull den Hund nig smiten,
 De Hund de wull dat Swien nig biten,
 Dat Swien wull nig na Huse gahn,
 So düster, düster wurd et.